

Malienas Ziņas

Sludinājumu maksa :

Slud. daļā 36 fen. par vienslejiņu petīt rindiņu. Priekšpusē un tekstā neievieto.

Sludinājumu daļā 5 slejas.

Abonēšanas maksa :

6 mēn. RM 2,10. Atsev. n-rs 8 fen.

Tek. rēķ. pastā № 7220.

Iznāk ceturtdienās.

Redakcija un kantoris

atrodas Alūksnē, Pils ielā 27. Tārunis 112.

Red. atvērta : pirmdienās, otrdienās un trešdienās no pl. 8—16, ceturtdienās un sestd. no pl. 8—12.

Nr. 16.

Ceturtdien, 22. aprīlī 1943. g.

3. gads

VADONIS

Sakarā ar Adolfa Hitlera 54. dzimšanas dienu 20. aprīlī.

Pasaules vēsturē ir savi lieli pagriezieni, kuros tautu attiecības, tautu pastāvēšana un līdz ar to arī viņu liktenis mainās pašos pamatos. Vēsturiskais pagrieziena notiek parasti tadā laikā, kad jaunā laika problēmas sasniegušas savu gatavību un sabiezušas līdz tādām spraugām, kas līdzīgi negaisam prasa atbrīvošanos un līdz ar to steidzina arī jauno problēmu atrisināšanu. Samērīgi ar problēmu lielumu izpaužas arī šī negaisa spēks un plašums, ar kuru tas brāžas pāri tautām. Jaunā radošā ideja ir tā, kurā atraisās vispārējais sasprindzinājums. Tā parādās ar jaunā likteņa spēku un vareību un liek katram savu līdzšinējo eksistenci pārbaudīt un ieņemt attiecīgu stāvokli. Kas vēstures maiņu būs pareizi izpratis, tas mainīsies līdz ar to, tas kļūs arī par jaunās idejas neseju, kas veco, vai to, kam nav pastāvēšanas attaisnojuma savā aklumā, mēģina glābt, tas sevi nostāda cīņā pret jauno likteni, cīņā, kurā viņam pašam jāiziet bojā. Pasaules vēstures pagrieziena brīžos liek visu uz spēli, cīnās par atdzimšanu vai bojā eju, jauno tautu izēnā līdz pilnīgai skaidrībai.

Šis karš, kas šo brīdi satricina visu pasauli, ir vislielākā enerģijas krājuma atbrīvošanās, kāda vispār līdzšinējā vēstures gaitā radusies. Šis atbrīvošanās spēks ir raksturīgs ar savu apjomu un asumu, ar savu cīņas veidu, kas nepazīst kompromisa, jo universālā tautu dzīves jaunās kārtības radošā ideja nepieļauj nekādas nepilnības.

Lielu laikmetu sākumā stāv šo laikmetu radītāji, kuros jaunā ideja tēlos un dzīvībā veidojusies un mudina to piepildīt. Pie šādiem laikmetu radītājiem pieder nacionālistiskās Vācijas Vadonis. Viņa jaunais politiskais pasaules uzskats atradis savu iemiesojumu un spēku. Viņš ir izpratis mūsu laikmeta universālos saplējumus un atradis ideju to atrisināšanai. Mūsu laiku dramatisko notikumu virknē viņš saklausījis savas cīņas sauksmi, un ar to viņš kļuvis par vēstures virzītāju un jauna laikmeta pasludinātāju Eiropas tautām. Vai kāds varētu šodien visu šo notikušo faktu priekšā to vēl apšaubīt? Visu esošo politisko saimniecisko, bet īpaši garīgo sasprindzinājumu aptverošā atziņā viņam ir kļuvis skaidrs viss tas, kas šai vēstures atdzimšanas aktā būtu darams. Pamatīgums tāpat kā tālredzība, ko viņš savās atziņās parāda, bezbailība ar kādu viņš tuvojas lielajām problēmām un nemaldība viņa liesmainās vēsturiskās sūtības izvešanai apliecina viņu kā jauna laika, jauna gara neseju, kurā jau tagad Eiropas tautas pulcējas jaunai spēcīgai iekārtai. Tāpat kā Adolfs Hitlers kādreiz atraisīja vācu tautas iekšējos sasprindzinājumus un par jaunu izveidodams vācu valsts dzīvi, patiešām atbrīvoja Vācijas valsts spēkus, tā tagad viņa vadībā šodien Eiropas tautas sakļaujas kopā jaunā harmonijā, lai savstarpēji apaugļotos. Karš patlaban nevar skaidri parādīt šīs jaunās harmonijas noteiktās formas, bet to aptvers visi, kas spējīgi nopietni domāt. Bet ja kādu dienu lielgaba-

li klusēs, tad pilnos apmēros iedarbosies Vadona lielie kārtības un jaunuzbūves spēki, kā to vācu tauta pagaidām pati piedzīvojuši. Spēja kārtot, likvidēt saspīlējumus un radīt atbrīvojošu skaidrību, pieder pie Vadona lielajām īpašībām. Viņš pret nogaidīt, kamēr kāda situācija ir nobriedusi atrisinājumam, lai tad istā laikā un tad galīgā dzīvot spējīgā veidā pasludinātu savu izšķirējo lēmumu. Vācu tauta to jau zina kopš ilgāka laika, tāpat arī jaunā Eiropa to kādā dienā zinās.

Vadonis ir sava mūža pašos spēka gados. 20. aprīlī viņš kļuva 54 gadus vecs. Viņa vēsturiskais aicinājums viņu iesaistījis patiesi gigantiskā cīņā. Viena pusē stāv angļu, amerikāņu plutokratiskā valstis, kuras saskata jaunajā bez-

šķiru nacionāl-socialistiskajā tautas valstī, par kādu tā pateicoties Adolfam Hitleram Vācijā pēc visus vienādā mērā skarošā socialtaisnības principa par istenību kļuvusi nāves briesmas savām pašām kapitālistiskām eksistences formām. Bet no otras puses draud boļševisms, kurš šinī karā gribētu pārsteigt visu Eiropu un to kā laupījumu sagrābt savās rokās. Un abiem aiz muguras stāv internacionālais židisms, kas savā dziņā pēc pasaules virskundzības jūtas apdraudēts. Kamēr vācu zemūdenes Atlantikā dod angļu-amerikāņu kuģniecībai vissmagākos triecienus un ar to noved pašu Angliju un Ameriku stipri apdraudētā stāvoklī, Austrumos cīnās vācu armijas kopā ar citu sabiedroto Eiropas tautu karavīriem, lai iznīcinātu sistēmu, kas dzīvo vienīgi no asiņainas varas, meliem un ļaunu posta. Un visas kulturas iznīcināšanā saskata savas eksistences mērķus.

Adolfs Hitlers boļševisma satricināšanu uzstādījis par savu vislielāko izšķirējo uzdevumu, jo vienīgi tadā veidā Eiropas jauniekarotības ideja un līdz ar to arī pasaules atveseļošanās var kļūt par tiešāmību. Viņa kara spēks atbrīvo boļševisma par vergiem pārvērstus cilvēkus. Viņi atbrīvo tos no bailēm GPU priekšā un dod tiem atkal iespēju sasniegt labāku dzīvi. Neviens visā Eiropā, ja pat visā pasaulē, nav boļševisma briesmas un tā postošo varu saskatījis asāk kā viņš. Vienīgi Adolfs Hitlers bija arī tas, kam bija apņemšanās spēks uzsākt cīņu pret boļševismu Iekams vēl tas paguva sagatavoties apzinātam uzbrukumam Vācijai un Eiropai. Viņš sadzirdēja vēstures saucienu — būt par boļševisma iznīcinātāju un ļaut cilvēkiem atkal par jaunu brīvi uzelpot. Kaut atbrīvotie cilvēki savkārt arvienu apzinātos, par ko viņiem Vadonim jāpateicas un ka tas ir tikai viņu pienākums, veltīt viņam visu savu darbu un cīņas spēku boļševisma iekārtas galīgai sagraušanai.

Austrumfrontē — klusums pirms vētras

Līdz šīgada 1. aprīlim ienaidnieks zaudējis 30,4 miljonus brt. kuģu tonnāžas.

LD. R i g a. Jau kādu laiku no austrumu frontes pienāk tikai īsas ziņas par kaujas notikumiem, kas parasti aprobežojas tikai ar vienu teikumu un saka skaidri: austrumu frontē tikai dažos sektoros risinājās vietējas nozīmes cīņas. Tā tas bija arī pagājušā nedēļā un šie ziņojumi rāda, ka patlaban austrumu frontē valda nogaidīšanas posms, ko mēs varam salīdzināt ar klusumu pirms vētras. Gada laika apstākļi un šausmīgie asins zaudējumi boļševiku pusē tiem neļauj uzsākt kādu lielāka mēroga uzbrukumus un ja arī boļševiki, kā tas 14. aprīlī notika Kubanas priekštilta pozīcijā, kur tie atkal uzbruka ar vairākām divīzijām un daudziem tankiem, uzdrošinās mēģināt satricināt vācu aizsardzības fronti tad tas tiem maksā jo dārgāk, — jo sarkanam caram, kā to ļauj nojaust daudzie ziņojumi, tagad sevišķi

Liels, kas lielu pienākumu nes.

Rainis.

dārgs katrs tanks, katra lidmašīna un arī drīz būs pienācis laiks, kad tas vairs nevarēs šķiesties ar savu karavīru dzīvībām kā tas mēdza būt līdzšinējā austrumu kara gaitā. Kamēr austrumu frontē valda klusums jo drudžaināk toties norit darbs aiz frontes. Visas Eiropas spēku totālā mobilizācija boļševiku un to sabiedroto nometnē radījusi satraukumu. No vācu puses apstākļus turpretim vērtē mierīgā palāvībā un drošībā. Un tas sākams netiekvien par austrumu fronti, bet arī par Eiropas kontinenta rietumiem. Milzīgie Atlantijas valņa nocietinājumi un šīs milzīgās nocietinājumu joslas ieroču uguns spēks patīs un dos pienācīgu atbildi katram anglo-sakšu mēģinājumam aizskārt Eiropas teritoriju. Nodrošināts arī Eiropas dienvidu flanks un ziemeļu josla. Šai militārai gatavībai pret katra ienaidnieka uzbrukumus atbilst arī assvalstu rosta politiskā plāksnē un tagad var teikt,

ka saskaņoti visi Eiropas militārie plāni un arī rīcība gaidāmā cīņu periodā. Šai ziņā nozīmīga ir Lielvācijas Vadona un Dučes sastapšanās, karaļa Borisa apmeklējums Vadonim, un Rumānijas valstsgalvas maršala Antonesku viesošānās Lielvācijas Vadona mītnē.

Tunisijas frontē pēc assvalstu dienvidu grupas atiešanas kustības tagad stāvoklis jau kopš dažām dienām ir bez lielākām pārmaiņām un tālākā notikumu attīstība šeit vēl nav nosakama. Lai gan dažos Tunisijas frontes sektoros cīņu darbība atkal kļuvusi dzīvāka, tad tomēr par visu kaujas lauku, ja tā varētu teikt, tāpat valda zināms nogaidīšanas posms. Ir tomēr skaidrs, kā arī šeit drīzumā gaidāmas lielas un smagas cīņas.

Arī pagājušā nedēļā Vadona galvenā mītne savā speciālziņojumā varēja pasaulei ziņot par jaunu vācu zemūdeņu uzvaru cīņā pret ienaidnieka kuģniecību. Atlantijas okeana ziemeļu daļā vācu zemūdenes uzbruka kādai uz Angliju braucošai smagi piekrautai kuģu karavānai un šeit kā arī atsevišķo kuģu medībās Karību jūrā un Dienvidāfrikas piekrastē nogremdēja 21 kuģi 138.500 brt koptilpumā un torpedēja vēl 6 citus kuģus. Šie jaunie zaudējumi ienaidniekam jo smagāk sajūtami, jo jau marta beigās vācu jūras spēki un aviācija no angļu-amerikāņu tirdzniecības flotes kuģu telpas bija nogremdējuši 25,6 miljoni brt. Pieskaitot vēl klāt, skaitļi attiecas tāpat uz marta mēnesi, itaļu nogremdētos 2,1 miljona brt un Japānas — 2,7 miljoni brt, — ienaidnieks līdz šī gada 1. aprīlim zaudējis 30,4 miljoni brt tam tik nepieciešamās kuģu tonnāžas.

Jurgos

Juris vai Jurgis, arī sv. Georgs, bijis kristīgo svētais un miris mocekļa nāvē 23. aprīlī 303. g. romiešu ķeizara Diokleciana (Diocletianus) laikā. Tradīciju un ticējumu par viņu nav daudz. Tāpēc domājams, ka senlatvju daudzās pavasara tradīcijas un ticējumi stāv sakarā ar kādu citu, pagānisku, pavasara dievību — Jura dienai blakus stāvošo Ūsiņu, kurš dēvēts par zirgu un bišu dievību. Tautas dainās Jurgis mainās ar Ūsiņu; turpat arī redzam, ka Ūsiņš, jādams pār kalniņu ar akmeņa kumeliņu, atnesis kokiem lapas un zemei zaļu āboliņu. Tāpat arī no tautas dainām redzam, ka Ūsiņam gailis kauts,

J. Anerauds

Augšamcelšanās svētkos

Kristus ir augšamcēlies! Ciešanu laiks ir beidzies. Svētrīta zvani sveic viņa atnākšanu. Tos dzirdiet Jūs visi. Jūs, arāji, kuri esiet jau pārstaigājuši savus tīrumus. Jūs, karavīri, kuri stāviet sargu vietās par savu zemi un tautu. Lai visu, visu sirdīs rod mājvietu šo svētku zvanu skapas. Lai prieks kaut iso svētku laiku pārstaro ikdienas palēkās rūpes. Lai aizmirstās sāpes un ciešanas, lai izbeidzas ķildas un nesaprašanas, jo šie svētki ir augšamcelšanās — atmodas svētki; kad katram ir jānokrata viss pelēkais, jāizstumj no savām sirdīm viss tumšais, lai viņas varētu rast mājvietu gaišais svētku prieks. Mostās daba un līdz ar viņu ir jāmostās tev, tautas Tavs ciešanu laiks vēl nav beidzies, vēl tavi dēli nav nākuši mājās no kara lauka. Vēl tavu tēvu, dēlu, brāļu un vīru asinis list par taisnību un brīvību, par tevi, tauta. Bet zini, arī šis ciešanu laiks beigsies un tadēļ skaidro savu dvēseli sajās svētku dienās. Tu zini tavs Kungs ir ar tevi, Viņš ir augšamcēlies, Viņš stāv blakus tavim karavīriem, sargā viņus un stiprina grūtajos kauju brīžos. Un tadēļ tu vari būt droša, jo Dievs ir ar tevi un tavim karavīriem. Šis laiks prasa, lai svētki būtu klusāki,

lai viņš līdzētu kumelām dubļus brist. Tradīcijas un ticējumi stāsta, ka arī Jurgū rītā, saimnieks, pirms saules lēkta kāvis melnu gaili, asinis tecinājis zirgu silē, uz auzām un pie kūts durvim. No tā un vēl daudziem citiem ticējumiem secināms, ka Jurgū dienas tradīcijas un ticējumi ir mantojums no Ūsiņa dienas ticējumiem un parašām.

Mēs pazīstam Jurgū dienu kā saimniecības gada noslēgumu, kas lauku sētās un lauku iedzīvotāju kārtām iestājas 23. aprīlī, bet mūsu valsts pastāvēšanas laikā, valsts un lielāko uzņēmumu saimniecībās iestājas 1. aprīlī. Senlatvjiem saimniecības gads beidzās Miķeļa dienā. Bet 1819. g. Vidzemes zemnieku likumi noteica, ka nomas līgumi notek Jurgū dienā, jo „ap šo laiku pie mums tas zemes strādāšanas laiks beidzas.” No tā laika Jurgū dienu arī sāka skaitīt kā saimniecības gada beigās.

Ar veselu rindu pavasara darbu uzsākšanu, šo darbu tradīcijām un ticēju-

kā tad, ja būtu miers. Tas tomēr nenozīmē lai mēs nodurtu galvu, lai mēs ar nepatiku klausītos svētku zvanos. Nē, ja arī mūsu sejās nav atmodas svētku prieka, tad lai vismaz mūsu sirdis ir sagatavotas šai atmodai. Un ka pienāks tev, tauta, tavs atmodas laiks, lai tad tu varētu ar skaidrotu dvēseli viņu sapemt. Tikai atteikšanās un sāpes tev viņu var noskaidrot. Šis laiks ir tavs atteikšanās laiks, jo tev no daudz kā ir jāatsakās, lai visu to varētu ar drošu roku sniegt tiem, kas ir tavu dāvanu cienīgi, saviem karavīriem. Vai tev tauta nesāp katrā tava dēla sāpēs, vai tu līdz ar tiem neciet, kas salst un badā nomirst Sibīrijas tundras? Vai katrā lode, kas ķer tavam karavīram, neķer arī tev? Tās ir tavas ciešanas. Bet ja tu būsi bijusi šajā ciešanu laikā apziņāta, ja tu būsi bijusi iecietīga un pašāizliedzīga, ja tava mīlestība pret zemi ko tu apdzīvo būs mātes mīlestība, pret tavim mērķiem ziedošanās mīlestība, tad tu caur šo laiku iznesīsi skaidru dvēseli. Tu to nesīsi savai atmodai pretim. Dzirdi! Viņa jau nāk. Tās tuvošanās jūtama caur lielgabalu dārdiem. Vēl tikai tavs naidnieks viņu kavē. Tauta uzvari to un tavs ciešanu laiks būs beidzies.

miem, kuri senlatvju saimnieciskā kā arī garīgā dzīvē ieņēma ļoti redzamu vietu, senlatvji atzīmēja pavasara, vai jaunas dzīvības iestāšanās sākumu.

Jurgū dienā laida lopus ganos un jāja zirgus pieguļā. Ja laika apstākļi nebija labvēlīgi, ceremonijas tomēr palika šai dienā. Ar to saistīti dažādi rīti pret burvjiem, raganām un vilkiem. Pirmā pieguļā liela loma piekrita arī olām; vienu olu paņēms gans, apiet zirgiem 3 reizes apkārt un tad sviež olu zirgu vidū, ja ola paliek vesela, zirgi būs visu gadu veseli. Tad pieguļā rikoja mielastu, ēda šim gadījumam gatavotus savdabīgus ēdienus, dzēra līdzī panemto, Jurgū dienai pagatavoto alu un priecājas visu nakti. Arī citus lopus ganos dzenot, ganiem deva līdzī olas, jo pastāvēja ticējums, ka tad lopi būšot veseli un labās miesās — apaļi. Pastāvēja arī dažādi rīti lopu aizsardzībai pret vilkiem un mutes aizslēgšanu viļkam no Jurgūiem līdz Miķeļiem. Lai lopi ganos negulētu, ganu aplēja ar ūdeni,

Lieldienu parašas un ticējumi

Liieldienas svinam kā kristīgās baznīcas svētkus par godu lielā kristīgās ticības atnesēja augšamcelšanās piemiņai, tāpēc arī Liieldienas bieži vien tiek sauktas par Kristus augšamcelšanās svētkiem. Liieldienu svinēšana notiek pavasara sākumā (starp 22. martu un 25. aprīli) tadēļ arī tauta tos dēvē par pavasara svētniem. Ir secinājumi, ka vēl līdz šai diekai uzglabājušās parašas un ticējumi ir seno tautu pavasara svētku tradīciju simboliska iekļaušanās kristīgās baznīcas svētkos. Ka Liieldienu svināšanai ir sakars ar seno tautu pavasara svētku svinēšanu, dod jēdzienu arī mūsu tautas gara mantu krātuve, tautas dainas, kurās apdzied un izceļ vēl līdz šai dienai palikušās parašas, kurām ar kristīgās baznīcas mācību kopēju neko nevar saskatīt. Tās ir — šūpošanās un olu vārīšana.

Tuvojoties Liieldienām bāleliņi jau laikus cirta šūpuļa kārtis, visbiežāk ozola vai oša un vītēja tās saulītē, lai būtu sīkstākas un izturīgākas. Šūpuļa kārtšana bija bāleliņu uzdevums. Visvairāk šūpules kāra uzkalnos, piesaulē, dažreiz arī kalna galā, lai tautu meitas tās redzētu un nāktu šūpoties. Dažreiz šūpules kāra arī šķūnī, lai māsiņām un tautu meitām nesamērīktu vizuļiņš vainadziņš un vējiņš neappūstu vainadziņa vizuļiņš. Šūpules nekāra ūdens malā, tad tautu meita un

māsiņa baidījās kāpt šūpules, jo šūpuļa kārtim vai vīrvēm trūkstot, varot iekrist ūdenī. Biežāki šūpules kāra starp diviem ozoliem vai ošiem, pavisam reti starp liepām. Uz aramzemes šūpules nav kārtas, jo tur tad trīs gadiņi nav audzis ne mauriņš, ne āboliņš. Ja šūpules šūpojosies ciksteja, tad teica ka tās karuši raudādami, vai arī ka tās vecu vīru kārtas. Pār šūpotājiem, jeb metējiem tautu meitas izvēlejušās brašākos tautu dēlus, bieži vien savus iecerētos vai izredzētos. Dažreiz māsiņa kautrēdamās un baidīdamās šūpules kāpusi tikai kopā ar savu bāleliņu, jo tas viegli pašūpojot. Par šūpošanu tautu meitas šūpotājam dāvinājušas olas. Arī šūpuļa kārtējiem tautu meitas bieži vien dāvinājušas cimdu vai zeķu pāri, vai pat pa linu kreklam. Šūpojosies bieži vien apdziedāja, sevišķi, ja šūpules iekāpa viens pats, vai ar māsiņām netikamu tautu meitu. Pastāvēja ticējumi, ka šūpoties vajagot augsti, tad odi neēdot esot apaļas telītes un augot gari lini. Šūpojās visu Liieldienas nedēļu. Pēc tam šūpules nojauca un sadedzināja, lai nebūtu kur raganām šūpoties.

Ka neatņemama Liieldienu svētku sastāvdaļa ir olu vārīšana un krāsošana. Olu simbolika ir visai plaša. Līdz ar tās apaļumu ievērojama tās dzīvības un mūžības simbolika. Pirms Liieldienām vistu-

olas jau laikus krāja. Liieldienās tās vārīja un izdalīja mājniekiem, draugiem un citiem, neaizmīrsa arī nabagus. Olas dažādi krāsoja, gan stpolu mīzās, skudru pūznī, pirts slotu lapās u. c. Tās vārot nedrīkstēja pūst uguni, lai neiet pušu, arī smieties un runāt nedrīkstēja. Liieldienu rītā saimnieks olu sagrieza tik gabalos, cik mājā cilvēku un katram deva pa gabalam, lai saime dzīvotu saticīgi. Olas Liieldienās lietoja arī burvji kaitēšanai citiem vai to lopiem. Liieldienās olas dāvināja tuviem cilvēkiem, vai arī tām apmainījas, lai vistas labāk detu. Tāpat arī olām sitās, kuram stiprāka, tam vairāk laimes. Bērniem lika Liieldienās olas meklēt un stāstīja ka tās atnesuši zaķi.

Bez šīm parašām, vēl līdz šai dienai uzglabājušies dažādi ticējumi saistīti ar Liieldienu rītu. Tā, agri, pirms saules lēkta jāmazgā seja tekošā ūdenī, kas tek pret austrumiem — pret sauli. Meitas pirms saules lēkta upes ūdenī varēja saskatīt savu izredzēto. Lai būtu āboli, Liieldienu rītā jākratot ābeles, bet kratītājam uz pleciem jābūt baltai villainei. Zirgiem Liieldienu rītā ar svēttu ūdeni apmazgāja kaklus, lai sakas nespiestu un lai tie turētos labās miesās.

Tadi un vēl daudzi citi bija Liieldienu ticējumi. Lai cik pagāniski arī neizklausās mūsu senču ticējumi, tomēr visos šajos ticējumos redzam ticību savam darbam un darba svētībai, ticību labā uzvarai pār ļauno. O. E.-s.

Paziņojums

par 1919.—1924. g. dzimušo pēcpārbaudi

1919.—1924. g. dzimušie vīrieši, kas pagaidām atbrīvoti no iesaukuma darba pienākuma pildīšanai, izņemot lauksaimniecībai atbrīvotos, padoti pārbaudei. Par strādājošiem, kuru aiziešana padara neiespējamu kaņam svarīgu darbu veikšanu, var iesniegt pieprasījumus viņu atzīšanai par neatvietojamiem. Valmieras, Cēsu un Valkas apriņķu uzņemumi var tūlīt saņemt neatvietojamo kartes (Unabkömmlichkarte — Uk — Karten) apgabala komisāra darba pārvaldē, Valmierā, Rīgas ielā 31, istabā 6. Vienas nedēļas laikā kartes ar attiecīgās uzņemumu pārraudzības iestādes atsaukumi nododamas Valmieras apgabala komisāra darba pārvaldei. Ar nokavējumu iesniegtās neatvietojamo kartes neievēros.

Valmierā, 12. aprīlī 1943.

Der. Gebietskommissar in Wolmar

Im Auftrage: S c h ö m e r.

Ieja ūdeni arī govīm acīs. Vakarā, lopus mājās pārdzenot, māca kopēja aplaistīšanās ar ūdeni, vai rumulēšanās, kas kā sena paraša tiek pieņemta arī vēl mūsu dienās lopus pirmo reizi ganos laižot.

Jurgā dienā vēroja laiku un sakarā ar to pastāvēja daudzi ticējumi un laika pareģojumi visam gadam. Tāpat sakarā ar dzīves vietas maiņu bija daudzas parašas un ticējumi. Tā, vecās dzīvojamās telpas atstājot tās jāizslauka, lai svētība nepaliktu vecā vietā, bet jaunā vietā pāpriekšu jāiesviežot kaķis, tad būšot laba dzīve. Jurgā dienā nedrīkstēja ar zirgiem strādāt, sevišķi zemes darbus. Tāpat arī nedrīkstēja aust un velēties. Dažas no senajām parašām dažos novados piekopj vēl līdz šai dienai.

O. E. s.

Paziņojums

par spēkratu tehniskām pārbaudēm.

Satiksmes inspekcija paziņo, ka spēkratu tehniskās pārbaudes provincē notiks sekojošās vietās un laikos: Valmierā, tirgus laukumā, 7. maijā no plkst. 11—14 un 8. maijā no pl. 9—13. Salacgrīvā, pie pilsētas valdes, 10. maijā no pl. 11—13. Valkā, pie pilsētas valdes, 11. maijā no pl. 10—13. Smiltēnē, Adolfa Hitlera laukumā 1 (pie pilsētas valdes) 12. maijā no pl. 10—13. Alūksnē, tirgus laukumā pie pagasta valdes, 13. maijā no pl. 11—13. Cēsīs, Kaļķu ielā 20, 14. maijā no pl. 10—14. Uz augstāk minētām pārbaudēm spēkratu apliecināšanu jānodrošina spēkrati, kuriem līdz ar braukšanas numuru derīgumu izbeidzas arī tehniskās pārbaudes termiņi š. g. maija—jūnija mēnešos. Ierodoties uz spēkratu pārbaudi, spēkrata atvedējam jāņem līdzi: 1) Izpildīts un spēkrata īpašnieka parakstīts pieteikums tehniskai pārbaudei, 2) Spēkrata apliecināšana (izņemot motociklus) pašvara apliecināšana. Pieteikuma lapas saņemamas un pārbaudes nodevas samaksājamas Apgabalu Satiksmes inspekcijās, kā arī pārbaudes dienā komisijas darbības vietā. Spēkratu apliecināšanas satiksmes derīgiem spēkratiem tiks pagarinātas pēc spēkrata nodokļa samaksas. Satiksmes inspekcija.

Uzņems ārstēšanā Ķemeru sanatorijā

Valkas apriņķa vecākā sociālās nodrošināšanas birojs paziņo, ka pēc iepriekšējo gadu parauga arī šīnī vasarā Latvijas invalīdu kooperācijas savienība uzņems ārstēšanā Ķemeru sanatorijā kaņā invalīdus, cietušo kaņāviru ģimenes locekļus un darba invalīdus. Jareģistrēšanos iepriekš minētā savienībā līdz š. g. 30. aprīlim. Reģistrēšanos var izdarīt rakstiski, Pieteikumam jāpievieno pierādījums par invaliditāti, penzijas apliecināšana noraksts vai pēdējais penzijas izmaksas kupons un ārsta apliecināšana par balneoloģiskās ārstēšanās nepieciešamību. Reģistrētos slimniekus maija mēnesī izsauks uz komisiju, pēc kam viņus ierindos attiecīgos ārstniecības posmos. Darba inval. jāiesniedz trūc. apliec.

Nikodemi „Pusaudzis” uz Alūksnes skatuves

ACS „AUDZ” Alūksnes pagasta dramatiskā kopa uzveda itāļu dramatiķa Dario Nikodemi lugu „Pusaudzis”.

Šim darbam var pilnīgi piedēvēt sliecību uz salona komedijas pusi. Līdztekus tverti nopietni sabiedriski jautājumi. Savus skatuves tēlus autors skata viegli humorizēdams, tak pavīd arī ironija, pat vietām īsta sarkasma pārpilna. Rūgtā ironijā skan vārdi no Pusaudža mutes, itkā smalku pādzīņu perot tā sauktās „sabiedrības” vispārpieņemto liekulības pārsātināto toni un paradumus.

Diezgan komplicēto raksturu atveidošana uzstādīja tēlotājiem paaugstas prasības. Centrālā figura — Pusaudzis — bij izvēlēta atbilstoši. Zigrīda Vīksna, gan pirmo reizi uz skatuves dēļiem, kā Pusaudzis jau uzrādīja zināmas spējas. Tikai to tālākā izveidošanā jāpieliek

Gulbenes dram. ansamblis uzsāk darbību

Atklāšanas izrādē uzved J. Jaunsudrabiņa „Jo plīks, jo traks”

Svētdien 11. aprīlī Gulbenes teātra draugiem bija liela diena, jo darbību atklāja Gulbenes dramatiskais ansamblis. Ansamblis jau darbojās kādus divdesmit gadus, bet nebija vienots kā atsevišķa mākslas vienība. Tagad ansamblis uzsācis patstāvīgu darbību, jo saņemta atļauja. Atklāšanas izrādē ansambļa mākslinieciskais vadītājs Voldemārs Pupons īsā pārskatā pakavējās pie Gulbenes skatuves mākslas pavadītiem gadiem un iepazīstināja apmeklētājus ar turpmākiem ansambļa nodomiem. Tāpat pieminēja visus tos Gulbenes aktierus, kas, pateicoties boļševikiem, aizstaigājuši talos Sibīrijas ceļus. Gulbenes pilsētas vecākais R. Gerhards īsā uzrunā atskatījās uz padarīto darbu, un pasludināja ansambli par atklātu. Vēl runāja diriģents A. Mucnieks un nesa sveicienus no Gulbenes jaukta kora un V. Eizāns no Gulbenes tautskolas, kuņas telpās patreiz ansamblis darbojas. Telegrafiski ansambli atklāšanas izrādē bija sveikuši Rīgas dramatiskā teātra režisors Alfrēds Alksnis un bijušā Gulbenes aktrise Vera Dziedātāja. Sekoja izrādē. Šī izrādē atkal lieku reizi pierādīja ansambļa dalībnieku un režisora nopietno darba gribu. Režisors Pupons šo Jaunsudrabiņa komēdiju bija nostādījis saprotamā un labi baudamā skatuves formā. Ļoti niecīgi, pat neievērojami sikumi tēlotāju kopspele, skatītājam deva pārliecinošu iespaidu. Jāņa Lazdiņa (V. Pupons)

tēls bija spilgts, pārliecinošs, bez pārspīlējumiem. Tāpat Anna (I. Pupone), kā vienmēr izturēja savu lomu līdz galam un turēja skatītājus savā varā. Lazdiņu tēvs (E. Krievs) mierīgs, nosvērts — tikai kustības varēja būt izteiksmīgākas. Jete (A. Araja) arī sevi parādīja no labākās puses. Jetes māte (L. Kauliņa) ļoti labi saspēlējās ar savu partneri Lazdiņu tēvu, kas deva daudz jauku situāciju kopdarbībā ar citiem tēlotājiem. Berta Butte (G. Priedīte) atraistīja rakstnieka domāto tēlu visa pilnībā. Te varēja vērot, ka ar labu gribu un darba prieku arī uz mazas skatuves tēlotājs var dot visu to, ko no viņa skatītājs gaidījis. Mauze (V. Ozoliņa) redzama pirmo reizi uz Gulbenes skatuves, bet droši var teikt, ka viņas pirmā debija bij laimīga. Jekabs Jūdiņš (R. Matīss) liekas, ka viņš patiešām nācis no skolas sola, lai saktu meklēt dēkas. Spēle ļoti laba, un skatītājs jūt tēlotāju, kam nedara grūtības nekādas situācijas. V. Sarkans Viļa Vitteš loma, kā vienmēr komiķis, kas Gulbenes dramatiskajam ansamblim, varētu teikt, nav atvietojams. Šī loma no tēlotāja prasīja daudz nepārstu kustību (deja) un „mulķīgu stāvokļu”, bet visu to tēlotājs pārliecinoši pārvārdēja. Viss labs sakāms par dekoratoru J. Porieti, kas vienkāršiem līdzekļiem bija panācis lielisku skatuvisko efektu. Visiem ansambļa dalībniekiem labas turpmākās sekmes skatuves laukā! A. M.

Alūksne

Alūksnieši gatavo Lieldienām Akuratera „Bezdarbnieku” izrādē. Jau ilgāk kā pāris nedēļas spējīgākie skatuves spēki gandrīz simtprocentīgā sastāvā vakaros pulcējās Jāņa Akuratera 5 cēlienu komēdijas „Bezdarbnieki” mēģinājumos. Komēdijas darbība noris laukos, izņemot pašu pirmo cēlienu. Triju brašu studentu lomās redzēsīm A. Alpu, H. Čibalu un H. Ikkertu, bet viņu pretspēlētājas būs H. Zariņa, E. Martini un R. Krūmiņa. R. Zeibotai arī šoreiz iedalīta saimnieces loma un kaimiņa Bišēviņa „āda” nāksies iedzīvoties A. Gruelim. Latgales dialektu cenšas pilnībā piesavināties Hugo Skuja un Linda Loite. Kā viņiem tas izdosies, to redzēsīm izrādē — 26. aprīlī!

ACS vācu valodas kursi pēc Lieldienām atjauno apmācības trešdien, 28. aprīlī plkst. 18 (6), pamatskolas vecajā ēkā.

Amatnieki, kuņi vēl nebūtu izpildījuši patstāvīga amatnieka aptaujas, lūdzam pasteigties ar to izpildīšanu un iesniegšanu. Anketes saņemamas pagastā dzīvojošiem pagasta valdē, Alūksnē un Alūksnes pag. dzīvojošiem Alūksnes amatnieku biedrībā.

darbs. Pats režisors Jūlijs Medenieks spēlēja inženieri Tibo, bet Olga Medeniecei vajadzēja būt kapriņai šansonetei Frančekai. Abu kopspele risēja brīvi. Daudz līdzēja Medenieka ilggadīgā skatuves rutina. Viņš labi iejutās arī Tibo lomā, cilvēka, par kuņā skaistajiem ideāliem nedod neviens ne grāsi, kam ilgi jānīkuļo sliktos dzīves apstākļos, līdz beidzot, dzīves sapņiem realizējoties, nāk līdzī arī materialā labklājība. Autors asi ironizē arī par sieviešu nospiedošam vairākumam bagatā mērā piemītošām pūļa cilvēku īpašībām — vieglas un ērtas izdzīves kāri, pārmērīgas greznošanās tieksmēm un tam līdzīgi. Sirmā, bet sirdī jaunā Džulfo loma amizants bija Sīmanis Stojāžs. Pārējās lomas Ausma Mazjane, Adolfs Šņeps, Andrejs Viņups un Arturs Drelnieks.

J. Pamiļjens

Ad. Krēslīņš

Lielajā Piektajā

Tumši mākoņspārni sauli sedz...
As'ru lietū olīvkoki mazgājas:
Mīlestību, Patiesību pasaule vairs neieredz;
Lielais, cēlais Glābējs mokās nerod šē vīrs zemes mājas.
Šķīsto Debess ziedu dubļos samīn tumša vara...
Izsmieklis, zaimi skan no bara ārprātīgā.
„Tēvs, piedod tiem: tie nezina, ko dara!”
Tā spēkā lūdz Viņš dievišķīgā.
Lūkst uzvaras priekā galva krusta nāves skāvās...
Bet debesis un zeme sēru autos tīta.
„Tēvs garu manu ņem Tu rokās savās!”
Nevainīgā, Svētā asins lieta; cilvēce no grēkiem atpestīta.

Gulbene

Darba pārtraukuma koncerts Gulbenē. 7. aprīlī Gulbenē ieradās ģenerālkomisāra pilnvarotais arodbiedrību lietās inš. G. Hāns, ACS vadītājs A. Roja un ACS Rīgas pilsētas un Rīgas lauku novada pārstāvis A. Raitums, lai iepazītos ar Gulbenes strādājošo darba apstākļiem. Rīgas viesus pie pilsētas valdes nāma sagaidīja pilsētas vecākais R. Gerhards ar Gulbenes iestāžu un uzņemumu vadītājiem. Pēc tam notika sanāksme, kuņā pulcējās apmēram 600 strādājošo. Šīnī sanāksmē plašāku runu teica ACS vadītājs A. Roja. Viņš norādīja, ka mūsu liktenī pašreiz svārstas lielo cīņu ugunīs, bet ticība labākai nākotnei nav zudusi. Jau 1941. g. latviešu partizāni cīnījās pret boļševikiem. Šo patriotu cīņas gars un nesto upuru spēks radīja jaunus sekotāju pulkus, kamēr beidzot griba cīnīties un uzvarēt atrada savu piepildījumu sauksmē — pie ieročiem, pie darba! Zobenam un arklam jāveido gaišāka un labāka nākotne. ACS vadītāja norādījumiem sekoja darba pārtraukuma koncerts, ko strādnieki uzņēma lielā atsaucībā. Koncertu izpildīja Tautas teātra solisti L. Karlsons un V. Krūmiņš un ACS orķestris koncertmeistara J. Nunova vadībā. Rīgas viesiem un māksliniekiem pateicās darba vietas vadītājs Dubaus. Vakarā Rīgas mākslinieki deva koncertu pārējiem Gulbenes iedzīvotājiem, kas bija kupli apmeklēti un guva visu gulbeniešu nedalītu piekrišanu.

Gulbenes patērētāju b-bas kopsapulce. 11. aprīlī notika Gulbe-

nes patērētāju biedrības kārtējā kopsapulce. Kopsapulci atklāja biedrības priekšsēdētājs A. Lācis, un īsā pārskatā sniedz raksturīgākos gadījumus patērētāju biedrības dzīvē. Sapulces dalībnieki godināja bolševiku aizvestos un mirušos biedrības biedrus. Runāja C/S „Turība” padomes loceklis A. Jurciņš un biedrību revidents Zakis. Kopsapulce par jauno valdes priekšsēdētāju ievēlēja Albertu Ginteri, bet par valdes locekļiem R. Gerhardu, A. Lāci, J. Zeipi un E. Aberi. Revīzijas komisija ievēlēja O. Bitaini, A. Lazdiņu un A. Rubeni. Kopsapulci vadīja V. Sarkans, bet protokolēja J. Varonis. Jaunā valde nodeva svinīgo solījumu, kuru pieņēma Madonas aprīņa 2. iec. miertiesnesis J. Melbārdis.

Lauksaimnieku sanāksmes Veclaicē un Karvā. 18. aprīlī Karvas un Veclaicenes tautas namos notika lauksaimnieku sapulces. Tajās piedalījās rajona agronoms K. Jānītis un runāja par pašreizējā laika svarīgākajiem uzdevumiem lauksaimniecībā, aicinot nodevas pildot labākajā sirdsapziņā. Agronoms mudināja piegriest lielāku vēribu ienesīgāku labības šķirņu audzēšanai. Pašiem jāaudzē vairāk darzāju sēklas. Jāierīko arī skābarības tvertnes. Sanāksmes, sevišķi Veclaicē, bij kupli apmeklētas. Tas apliecina lauksaimnieku interesi un gribu stāvokļa izpratnei.

Vecgulbene. Vecgulbenieši atvadās no legionāriem. Vecgulbenes pagasta bij. „Meišu” skolā notika legionāru un izpaltgu atvadīšanās vakars. Vakaru ievadīja Vecgulbenes draudzes mācītāja A. Cimdiņa svētruna. Tad runāja Gulbenes pilsētas valdes loceklis V. Sarkans un aicināja jaunos karavīrus pildīt savus pienākumus par godu savai tautai un tēvzemei. Viņš teica, ka tagad atkal skan devīze: „Šurp jaunekli ar vēja spārnem trauc, tēvzemē kad brīves karā sauc.” Gulbenes rajona agronoms O. Dzenis deva legionāriem savus norādījumus turpmākas dienesta gaitas, kā arī mājās palicējiem. Pēc tam sekoja kopējas vakariņas.

No 26. aprīļa līdz 2. maijam — Spodrtības nedēļa

Veselības departaments paziņo, ka Iekšlietu Ģenerāldirektora uzdevumā š. g. 5. aprīlī notika apspriede ar valsts iestāžu, sabiedrisku organizāciju un Rīgas pilsētas Veselības pārvaldes pārstāvju piedalīšanos, kurā nolēma laikā no 26. aprīļa līdz 2. maijam sarīkot spodrtības un tīrības nedēļu. Veselības departaments uzicina aktīvi piedalīties šīnī darbā visas valsts un pašvaldības iestādes, skolotājus, preses darbiniekus, ārstniecības personālu Tautas palīdzības iec. priekšniekus, lauksaimniecības organizācijas, un visas darba vietas.

Skatuves Mākslas teātra viesizrādes ACS „Atpūta un dzīvotprieks” Alūksnes pils. nod. sarīko Skatuves Mākslas ansambļa teātra viesizrādes Alūksnē kino zālē 1943. 1. maijā plkst. 20 A. Kalnieša skatu luga 4 cēlienos, pēc R. Blaumana noveles.

„Saina pavasarī”
Skolniekiem 1943. g. 2. maijā plkst. 13 A. Kalnieša skatu luga 4 cēlienos, pēc R. Blaumana noveles

„Saina pavasarī”
1943. g. 2. maijā plkst. 19 Austras Meteres-Ozolas komēdija 3 cēlienos 4 ainās

„Čiko”
Ansambļa vadītājs Kārlis Pente. Lugas iestudējis Rīgas dramatiska teātra režisors Alfrēds Amtmanis-Briedītis. Izcēlmes vada Pēteris Kaktiņš. Ieejas maksa: I vieta RM 3,50, II vieta RM 3, III vieta RM 2, stāvvieta RM 1 un garderobe RM 0,20 no personas. Skolniekiem dienas izrādē RM 1 no personas. Biļetes iepriekš dabūjamas Pastalnieka grāmatnīcā.

Divi dzelzceļnieki, vēlas iepazīties nopietnā precībā nolūka ar jaunām latvju meitenēm no 16—25 g. vecāmi. Vēlama fotogrāfija. Nopietni domātas vēstules adresēt: 22 g. v. A. Kalnīpam un 21 g. v. J. Bīndrim c. Liepnu p. k. 6. Atbilde garantēta.

Vajadzīga izpalīdzē-strādniece dārzniecībā. Pieteikties Pilsētas bulvārī 14, A. Kokam.

Pērk

dažādās valodās grāmatas, žurnālus, kā arī netis. Piedāvāt „Malienas Zīpu” redakcijā.

30 g. v. atraitnis, ar divām mazām meitenēm, vēlas nopietnā precībā nolūka iepazīties ar 16 līdz 26 g. v. sievietēm, lauku dzīves mīļotājām. Rakstot līdz pievienot īsu biogrāfiju un ģimētni. Atbildēšu katrā. Adr. p. n. Ozolkalns, E. M.

Divas izstādes Valkā.

Valkas Tautas namā šīs dienas atklās divas ceļojošās izstādes: „Sarkano valdīšanas gads Latvija” un „Saimnieko pareizi”. Izstāde „Sarkano valdīšanas gads Latvija” būs atvērta no 23. aprīļa līdz 2. maijam un izstāde „Saimnieko pareizi” no 22. aprīļa līdz 24. maijam. Vēlams būtu, lai izstādes apmeklētu slēgtās kopgrupās. Ieejas maksa atsevišķiem apmeklētājiem RM 0,50, bet grupām RM 0,30 no personas. Iedzīvotājiem sevišķi ieteicams šīs iestādes apmeklēt.

Šachš.

Valmieras sacenšas ar Latvijas un Igaunijas Valku. Valcenišu aicināti Valmieras pilsētas reprezentanti ieradās Valkā, lai sacenstos divās komandspēlēs.

Valmieras — Latvijas Valkas sacikste notika Valkas arodskolas telpās ar laika kontroli pēc šacha pulksteņiem, kurus valmierieši bija līdzatveduši. No katras vienības piedalījās 10 cīnītāji. Pēc vairāk kā 5 stundu ilgas cīņas sacikste starp Valkas un Valmieras komandām beidzās neizšķirti, t. i. 5:5. Pie pirmā galda cīnījās V. Alekšandrijs (Valka) ar J. Kraukli (Valmierā), kuri pēc 4 stundām vienojās par neizšķirtu. K. Zantes (Valka) un L. Bērziņa (Valmieras) partija arī šķiet, beigtos neizšķirti, bet pēdējais iekļuva laika trūkumā un zaudēja, neatrazdams pareizo atrisinājumu. K. Rauska (Valka) un K. Reintāls (Valmierā) cīnījās visilgāk un beidzot katram vajadzēja apmierināties ar puspunktu. K. Cers (Valka) asā partijā pret A. Rudzīti (Valmierā) neatrada pareizākos gājienus un zaudēja. J. Vilerts (Valka) uzvarēja P. Purkaliti un tāpat J. Jansons (Valka) L. Zagaru (Valmierā), E. Trucis (Valka) beigās nespēja atturēt L. Apīņa hrihvbandinieku un bija spiests padoties. E. Kronbergam šoreiz nelaimējās sevi parādīt un tamdēļ zaudēja A. Ziedīnam (Valmierā).

Pēc šīs sacikstes valmierieši lielā uzņēmībā davās atkal cīņā, šoreiz pret igauņiem. Lai gan jau nogurdināti iepriekšējā sacikstē, valmierieši tomēr cīnījās sīvi un rezultātā uzvarēja ar 5,5:4,5.

Visā drīzumā valcenišiem paredzamas sacikstes ar igauņu Valkas, Rūjienas un Smiltenes komandām.

V. Aleksandrejs — Valkas meistars šachšā. ACS „Atpūta un dzīvotprieks” rīkotā Valkas pilsētas meistartības turnīrā meistara nosaukumu izcēlnija V. Aleksandrejs, iegūstot no 8 iespējamajiem punktiem 7,5. II J. Vilerts 6, III J. Jansons 5,5, IV E. Kronbergs 4, V un VI dala L. Bērziņš un H. Rozītis ar 3,5, VII un VIII dala A. Kauļiņš un Krepausis ar 2,5, bet IX vieta A. Grienvalds ar 1 punktu.

Kino.

Alūksnes kinoteātri „Stars” šonedēļ redzēsīm uz ekrāna slaveno filmu „Lielā mila” kas Vācijā guvusi rekorda panākumus. Filmā rādīta divu cilvēku liktenīgās gaitas pašreizējo vēsturisko notikumu fonā: No frontes atvaļinājumā ieradies lidotājs Berlīnē iepazīstas ar slaveno varietē dziedātāju. Drīz abu starpā izraisās dziļākas jūtas. Bet liktenis ir nežēlīgs. Tieši kāzu priekšvakarā lidotājs saņem pavēli atgriezties vienībā. Tas ir smags pābaudījums ligavai un viņa sāk jau šaubīties, vai ligavainim tiesām nepieciešami jāizbrauc. Tā abu mīļtāju attiecībās iezogas neuzticība un nesaskaņas, līdz beidzot jaunā ligava tomēr saprot, ka kara laikā vīriša pienākums vispirmā kārtā ir pret dzimteni kaut arī šī pienākuma dēļ abiem mīļtājiem jānes smagi upuri. Galvenās lomās Zarah Leander, Viktor Staal, Paul Hörbiger u. c. Michaela Jary muzika.

Namdaris vajadzīgs Jaunrozes „Ozolos”, 2 km no Apes. Tuv. ziņas pie R. Ozola, Jaunrozes „Ozolos”, c. Apī.

Bejas patērētāju biedrībai vajadzīgs pārdevējs-māceklis. Pieteikties patērētāju biedrībā līdz 1. maijam.

Velos pirk kumeļu līdz 3 g. v. vēlama ķēvite. Piedāvājumus ar īsu aprakstu adresēt A. Grandulim p. n. Kalniena.

Velos pirk bērnu ratiņus pret apmaiņu. Pied. Klaviņa galdniecībā, Alūksnē.

Pārdodams 1 g. vecs kumeļš. Piepr. Pededzes pag. Gailišos Aleksandram Gogulim. Cena pēc vienošanās.

Zirgkopju izvērtībai. Lejasciema Strupkajos novietots tirsugas angļu importēts valsts valstis erzēlis „Batians” Aug. 13., bērs. Turētājs: E. Liepiņš, tālr. Bozemnieki 9. No Alūksnes 34 km.

Kantora darbiniece meklē 1 liel. vai 2 maz. ist. dzīv. ar virfuvi. Lūdz pied. šīs avīzes kant.

Visiem Alūksnes ģimenes dārzīņu Ipašniekiem,

kupiem sakņu dārzis atrodas pilsētas robežās, jāpieteic līdz 24. aprīlim pilsētas valdes 2. istabā vajadzīgās sēklas. Pārējiem izsniegs tikai tad, ja būs sēklas atlikušas pēc sadalīšanas pieteiktiem dārzīņiem.

Jaunatnei ieeja atļauta.

Seansu sākums: Ceturtdien pl. 12 un 18, sestdien pl. 15,30 un 18, svētdien pl. 13, 15,30 un 18 un pirmdien pl. 14.

Piezīme: Apmeklētāju ērtības labā tiek dotas vairākas papildu izrādes.

Baznīcas ziņas

Alūksnes ev.-lut. draudzē:

Zajā Ceturtdienā 22. aprīlī pulkst. 8 vakarā dievkalpojums baznīcā ar dievgaldū.

Lielā Piektdienā pulkst 10.30 dievkalpojums baznīcā ar dievgaldū. Pulkst. 7 vakarā dievkalpojums baznīcā ar dievgaldū.

I. Lieldienu svētkos kapsētā (labā laikā) plkst. 7 rītā. Baznīcā dievkalpojums pulkst. 10 bērniem, plkst. 10.30 bez dievgalda.

Pareiztic. dr.:

1) Alūksnes pareiztic. baznīcā, Lielā Piektdienā, 23. aprīlī, plkst. 9.30 12 Kristus ciešanu evaņģēlija lasīšana; un plkst. 2.30 Kristus kapā guldīšanas piemiņas dievkalpojums.

2) Alūksnes pareiztic. Sv. Trijādības baznīcā, sestdien, 24. aprīlī pusnaktī pulkst. 24 Kristus Augšamcelšanās svinīgās dievkalpojums.

3) Veclaicenes pareiztic. baznīcā, 2. Lieldienu svētkos, 26. aprīlī plkst. 9.30 Liturģisks dievkalpojums ar dievgaldū.

Pie tiesas galdā

No Liepņas iebraukusi Alūksnē „Iedzīvoties”

Par zādztībām jastajas tiesas priekšā Helenai Avotiņai. Šigada martā viņa iebraukusi no Liepņas pagasta un pāris dienas izdarījusi trijas zādztības Alūksnē un Alūksnes pagasta, piesavinoties gultas segas, pastalas, siveišu tualetes piederumus, rokassomiņu un naudu un dokumentiem un citas mantas. Vainīgā tomēr drīz notverta Alūksnes miertiesā sodīja 20 g. v. Helenu Avotiņu ar 2 mēnešiem cietuma, sodus par visām trijām lietām apvienojot.

Izdevējs: Alūksnes pilsētas pašvaldība.
Atbildīgais red. Jānis Pamiljens.

Lauksaimnieku ievēribai. **Valsts vaislas erzēlis Saikavs SSK 646**, bērs, abolains, dzim. 1936. g., augstums 161 cm. Saikava tēvs Ernavs-Old. 33, māte Kore-Old. 292. Novietots pie O. Silamiķeja, Pils ielā 34. Alūksnē.

Ko palīdz sārte vaigi, un staltais augums, ja nava mīļas sirds. **Latviešu meitene** — ja vari sniegt mīlu man, tad raksti nopietnā prec. nol. Esmu jaunais legionārs 21 g. v., gaišmatis, 179 cm. Tevi vēlos no 17—21 g. slaida auguma. Vēlama ģimēne un īsa biogrāfija. Raksti: Haraldam, pasta kaste 4 Kūdupe.

Mazlietotu kungu riteni maina pret mazlietotu dāmu riteni. Piedāvāt L. Ezera ielā 2-a, Mežkuca darbnīcā.

Kantora darbinieks-cc, vēlama tirdzniecības skolas izglītība, var pieteikties R. Pastalnieka grāmatnīcā, Alūksnē.

Alūksnes pilsētas Tautas Palīdzība sarīko otrajās Lieldienās, 1943. g. 26. aprīlī Alūksnes kino zālē teātra izrādī. Uzvedīs Jāņa Akuratera komēdiju 5 cēlienos

„Bezdarbnieki”

Sākums plkst. 19. Biļetes iepriekš dabūjamas R. Pastalnieka grāmatu veikalā, Alūksnē.

Līnkopji!

Līdz ar š. g. 30. aprīlim jāizpilda pirmā obligātā līnu nodeva par 1942. gadu (kulstītas garšķiedras par RM 140 no hektara līnu sējumu platības) un otrā obligātā līnu nodeva (100 kg kulstītu garšķiedru, vai 125 kg pakulu, vai 300 kg maltu līnu, vai 600 kg mērcētu līnu stiebrīņu no 1 ha līnu sējumu platības), Ar Ģenerālkomisāra Rīgā rīkojumu, izņēmuma veidā vēl izsniegs piesūktās prēmiju tekstilpreču punktu vērtzīmes un dzelzs sūkpreču vērtzīmes par visiem, kulstītiem līniem, kas nodoti līdz š. g. 30. aprīlim. Līni steidzami vajadzīgi bruņošanās nolūkiem mūsu frontes cīnītājiem! Frontē — par mūsu tēvzemi un par mūsu zemes drošību lej asinis Eiropas un Latvijas labākie dēli! Arī mums — dzimtenē ar visiem spēkiem jāsekmē uzvaras sasniegšana, jo citādi mums jāiet bojā! Zemes pārvaldes iestādes sagaida, ka vist līnkopji laikā un bez atrašanās izpildīs savu pienākumu. Pēc 30. aprīļa notiks obligātās līnu nodevas izpildīšanas kontrole, un nolaidīgos līnkopjus sodīs.

Ostland-Faser-Gesellschaft m.b.H.

Rīgā, 1943. g. 5. aprīlī.
Ir atkal pavasars, es tevi satikt gribu!... Latviešu meitenes, ar Jums vēlas iepazīties nop. prec. nol. divi priecīgi latviešu zēni, lauksaimnieks un ierednis kopv. 57 g. Milam visu skaisstu, mīlam dzeju... Nop. domātas vēstules pēc iesp. ar ģimētni. Ko pēc siltīfijas vēl. sūtīs atpakaļ. Rakstāt no 16—28 g. v. Adr.: Kūdupe p.k. 10 Lauksaimnieks vai ierednis.